

Durmuş Hocaođlu

Münâfık Laisizmi

Ayyıldız., 27 Ocak 2000, Perşembe., s.09
Durmuş Hocaođlu, Ayyıldız Sıra No: 103; 2000-020; Ocak-20

Daha henüz hiç kimsenin mâhiyeti hakkında ciddî bir bilgiye sâhip olmadığı Hizbullah ve onun vahşetlerinin yol açtığı olumsuzluklardan birisi de, bâzılarının — Peyâmî Safa'nın tâbiriyle “mâhutlar”ın — fırsattan istifâde, açmaya çalıştıkları yayılım laisizm ateşidir.

Buna, eski ve tedâvisi gayri kaabil bir hastalığımız olan Laisizm paranoyası depresmesi emâresi de denebilir.

Bu laisizm paranoyası konusunda, daha önce, bundan takriben beş yıl kadar önce bir yazımda, kullanmış olduğum bir terimi bugün sûtûnuma taşımak istiyorum. “**Münâfık Laisizmi**”.

O günden bu güne, esas îtibâriyle değişen bir şey olmadığı için, yazıda hemen-hemen hiçbir değişikliğe lüzum görülmemiştir.

Türkiye'de henüz şartlar tam olarak elvermediği için, kendisini tam olarak manifeeste edecek cesâret sâhip bulunmayan iki grup vardır ki, bunlar, Laisizm'in spesifik olarak İslâm-düşmanlığı şeklindeki yorumuna sığınmaktadırlar. Bilhassa medya sahasında çok etkili olan bu iki ana grubun birisi “**gizli hristiyanlar**”, diğeri de “**gizli dinsizler**”dir; bunların, gerçek kimliklerini gizli tutmaları dolayısıyla “**münâfıklar**” olarak isimlendirilmesi münâsîp olacaktır. İşte, kanâatimce, bunların laisizmi'nin bir “**münafık laisizmi**” olduğu da söylenebilir.

Münafık Laisizmi'nin birinci grubu, “**gizli hristiyanlar grubu**”dur. Türkiye'nin özel şartları sebebiyle, bilhassa Münafık Laisizmi'nin hedefi olan ‘din’, herhangi bir din değil; üstü açık ya da kapalı, İslâm'dır. İslâm'ın, bilhassa batıcı, süzmesiz ve seçmesiz intelijansiya nezdinde hemen-hemen bütün fonksiyonelliğini kaybetmiş olduğu tartışmasızdır. Ancak, işbu münâfık taiffesi, gönüllerinden koparmış oldukları İslâm'ın yerine bir başka dini yerleştirmişlerdir; onların dine karşı cepheleşmeleri sadece laisizm adına değil, aynı zamanda yeni dinleri adına bir cepheleşmedir.

Şunu büyük bir cesâretle kabul ve îtiraf etmemiz gerekmektedir: Türkiye'de, henüz kitlesel ve sayısal (kantitatif) olarak mikroskopik düzeyde, ancak, etkisel ve niceliksel (kalitatif) olarak nisbeten daha üst düzeyde, bir “**din kayması**”, bir “**irtidat**” (dinden dönme) olgusu vardır. Türklerin, sayıca çok az da olsa, ‘bir kısmının’ artık Müslümanlıktan döndüğü, acı ve düşündürücü bir hakikattir. Özellikle büyük şehirlerimizde bir yandan İslâm, yeni bir diriliş, bir **bâsu ba'd-el mevt** hamlesi yapmaya çalışırken (veya, yaparken), bir yandan da gizli fakat kuvvetli bir şekilde **İslâm'dan dönme** yaşanmaktadır.

Şimdilik, ‘mikroskopik seviyede’ de olsa bir kısım laiklerimizde (ama özellikle laisistlerimizde), esas itibariyle sırf Batı hayranlığının bir yan ürünü olarak, Hristiyanlığa karşı, açığa vurulmaktan çekinilen, belli-belirsiz bir sempati bulunmaktadır. Ancak söz konusu bu **gizli-Hristiyanlık akımı**, henüz toplum içinde kendisini deklare edebilmenin eşik değerine ulaşabilmiş değildir. Bu sebeple, ancak, kenarda-köşede, göze batmaktan çekinilen,

üstü-örtülü bir oluşum şeklindedir. Nitekim, İslâm'a olan saldırıların hemen hiçbirisinde bu babda bir taarruz-nâme ortaya konabilmiş değildir. Fakat, konunun, istikbal için çok ciddi olduğuna dikkat edilmesi gerekmektedir.

Münafık Laisizmi'nin ikinci ve en etkili grubu ise, “**ateistler grubu**”dur ki bunların laisizmi de “**ateistik laisizm**” olarak isimlendirilebilir. Türkiye’de, üstü-örtülü olmakla beraber ateistik temayüllerin başlangıcı neredeyse Batılılaşma ile yaşıt kabul edilebilir. Batılılaşma'nın sistematik bir hal almasından sonra yetişmeye başlayan batıcı intelijansiya içerisinde ateizm, yakın zamanlar Türk düşünce hayatında çok kereler, kendisini açıkça ilân etme cesâretini gösteremeyen, mecbur kaldığı hallerde istemeye-istemeye, son derece gönülsüzce, sahte bir şekilde “biz de Müslümanız yâhû” denilmesi mecburiyetini hisseden, üstü-örtülü (müstetîr=setr edilmiş), ve bu sebeple de ‘**münafık**’ sıfatını hak eden gizli bir akım halinde hep var-ola gelmiştir. Türkiye’de laikliğin / laisizmin bilhassa, özelde din-düşmanı ve genelde de İslâm-düşmanı yorumuna sarılanların büyükçe bir kısmı, işte, bu gizli ateistler / anti-teistler’dir.

Şahsen, gerçekleşmesinden en ziyâde tedirginlik duduğum, hattâ korktuğum hususlardan birisi, çok da uzak olmayacak olan bir gelecekte, ülkemizde aleniyete dökülmüş bir **dinsizlik ve Hristiyanlık patlaması**'nın vuku' bulmasıdır.

Hâdiselerin arkasından tık-nefes koşmamak ve patlama olduğunda yere yığılmamak için şimdiden hazırlıklı olmak gerektir.

